संतापो हृदय स्मरानलकृतः संप्रत्ययं सह्यतां
नास्त्येवोपशमो ऽस्य तां प्रति पुनः किं त्वं मुधा ताम्यसि।
यन्मूढेन मया तदा कथमपि प्राप्तो गृहीत्वा चिरं
विन्यस्तस्त्वयि सान्द्रचन्दनरसस्पर्शो न तस्याः करः॥

5 अहो महदाश्चर्यम्। तथा हि।

मनश्चलं प्रकृत्यैव दुर्लक्ष्यं च तथापि मे।
कामेनैतत्कथं विद्धं समं सर्वैः शिलीमुखैः॥

ऊर्ध्वमवलोक्य। भोः कुसुमधन्वन्।

बाणाः पञ्च मनोभवस्य नियतास्तेषामसंख्यो जनः
10 प्रायो ऽस्मद्विध एव लक्ष्यमिति यल्लोके प्रसिद्धिं गतम्।
दृष्टं तत्त्वयि विप्रतीपमधुना यस्मादसंख्यैरयं
विद्धः कामिजनः शरैरशरणो नीतस्त्वया पञ्चताम्॥

विचिन्त्य। न तथाहमेतदवस्थमात्मानं चिन्तयामि यथान्तर्निगूढकोपसंभाराया देव्या दर्शनगोचरगतां तामेव तपस्विनीं सागरिकाम्। तथा हि।

15 क्रिया सर्वस्याग्रे हरति विदितास्मीति वदनं
द्वयोर्दृष्ट्वालापं कलयति कथामात्मविषयाम्।
सखीषु स्मेरासु प्रकटयति वैलक्ष्यमधिकं
प्रिया प्रायेणास्ते हृदयनिहितातङ्कविधुरा॥

कथं तद्वार्त्तान्वेषणाय गतश्चिरयति वसन्तकः।

20 ततः प्रविशति हृष्टो वसन्तकः।

विदूषकः। सपरितोषम्। ही ही भो। कोसम्बीरज्जलाहेण वि ण तादिसो पिअवअस्सस्स परितोसो आसि जादिसो मम सआसादो पिअवअणं सुणिअ भविस्सदित्ति तक्केमि। परिक्रम्यावलोक्य च। जधा पिअवअस्सो इमं जेव्व दिसं अवलोअअन्तो चिट्ठदि तधा तक्केमि। मं जेव्व पडिवालेदित्ति। ता जाव णं उवसप्पामि। उपसृत्य। भो वअस्स। दि-
25 ट्ठिआ वड्ढसि समीहिदकज्जसिद्धीए।

राजा। सहर्षम्। वयस्य। अपि कुशलं प्रियायाः सागरिकायाः।

विदूषकः। अइरेण सअं जेव्व पेक्खिअ जाणिस्ससि।

राजा। सपरितोषम्। दर्शनमपि भविष्यति।

विदूषकः। सगर्वम्। भो। कीस ण भविस्सदि जस्स दे उवहसिदबिहप्फदिबुद्धि-
30 विभवो अहं अमच्चो।

राजा। न खलु किं चिन्न संभाव्यते त्वयि। तथापि कथय। श्रोतुमिच्छामि।

विदूषकः। कर्णे। एव्वं एव्वं।